

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13919/2023
25.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовић, Марије Терзић, Надежде Видић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Бојана Ђаковић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије и Републичког хидрометеоролошког завода, Београд, које заступа Државно правобранилаштво Републике Србије, Одељење у Зрењанину, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених изјављених против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 2641/22 од 14.02.2023. године, у седници одржаној 25.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 2641/22 од 14.02.2023. године

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 2641/22 од 14.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 494/2021 од 21.09.2022. године, ставом I изреке, одбијен је основни тужбени захтев тужиље којим је тражено да се обавезу тужени да тужиљи на име накнаде штете солидарно исплате износ од 194.820,65 динара са законском затезном каматом од дана настанка штете до исплате, као неоснован. Ставом II изреке, усвојен је евентуални тужбени захтев тужиље и обавезани су тужени да тужиљи на име накнаде штете солидарно исплате износ од 101.082,17 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом III изреке, обавезани су тужени да тужиљи солидарно надокнаде трошкове поступка у износу од 219.221,64 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Виши суд у Панчеву је пресудом Гж 2641/22 од 14.02.2023. године, ставом првим изреке, одбио жалбу тужених и потврдио пресуду Основног суда у Панчеву П 494/2021 од 21.09.2022. године у ставовима другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23-други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете на објекту тужиле, настала 20.06.2016. године услед јаког невремена са олујним ветром и градом. Одлука о усвајању тужбеног захтева, којом су тужени обавезани да тужили солидарно надокнаде претрпљену штету, заснована је на примени одговарајућих одредби материјалног права које су примењене на утврђено чињенично стање и у складу је са постојећом судском праксом судова у примени и тумачењу материјалног права релевантног за пресуђење ове правне ствари, а пре свега са схватањем да град не представља вишу силу из ког разлога би тужени могли бити ослобођени одговорности, јер се појава градоносних облака може у метеоролошком смислу предвидети и штета у претежном делу спречити. Не постоји ни потреба за новим тумачењем права. Битна повреда одредаба парничног поступка, на коју се ревизијом указује, није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку у вези са чланом 468. став 1. и 479. став 6. Закона о парничном поступку и оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности, ревизије није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужила је поднела 20.06.2019. године, а вредност предмета спора у побијаном делу је 101.082,17 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по

средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора ревизија није дозвољена, у смислу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**